

Biegau i tieviškė

Vėn biegau i tieviškė pavasarė takās,
Kor vuobėlelės žīdiejė.
Kor eglīu sėinas ė pėrtelė sena,
Kor neužpūtė viejė.

Biegau žėima par pūgas, par viejus.
Longeliūs speigā žīdiejė.
Sėdabrėnės takās i Jedžiutos:
Muociutė aplonkītė reikiejė.

Biegau vasara, ka žuolīnā svaigėna, kvepiejė,
Par Gontėna brėdau.
Atsėtrėnkiau kāp i mūra sėina –
Muociutės tèn jau nebradau...

I speiga zuona traukėnės be longū
Kor šerkšnos omžėns spindiejė
Ėš ož taiguos aukštū begalėniu mėškū
Sogrīžtė ėš tèn nebgaliejė.

Tèn par naktis suodībelė sava sapnava
Ė meldies karštā, ė dainiava
Sunkiausės darbās apkrautė, ėkėnkītė
Svekata palaiduojė sava.

Gimtuoji suodība kvep jau ėš tuola
Rogėnės dounelės kvapo.
Muociutė vėn gluostė kepalus šėltus –
Nebsogrīš ėš kapū.

Tèn mienulis vėršūnielėipas aukštuosės
Metus par greita skaičiava
Jau senė gavau palėkėma muociutės:
Metū jau tėik torio sava.